

รายงานความสำเร็จ
การพัฒนาชุมชนเป็นพื้นที่แบบพึ่งตนเองและยั่งยืน
ห้วยโรง แพร่

เด็กอยู่ดี ครอบครัวมีสุข ชุมชนพร้อมพึ่งพาตนเอง

โครงการพัฒนาชุมชน
เป็นพื้นที่แบบพึ่งตนเองและยั่งยืน
ห้วยโรง

เริ่มดำเนินงาน: ปี 1997
พื้นที่ดำเนินงาน:
3 ตำบล ได้แก่ ต.ห้วยโรง ต.ไผ่โทน และ ต.บ้านเวียง
ครอบคลุมพื้นที่ 20 หมู่บ้าน
เด็กในความอุปการะ: **2,442 คน**
ครอบครัวของเด็ก:
1,960 ครอบครัว
โรงเรียนในพื้นที่: **6 โรงเรียน**
4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

เช่นเดียวกับชุมชนชนบทในพื้นที่ภาคเหนือทั่วไป ชุมชนห้วยโรง (ต.ห้วยโรง ต.ไผ่โทน และ ต.บ้านเวียง) อ.ร้องกวาง จ.แพร่ วิถีชีวิตที่เคยราบเรียบหาอยู่หากินพอเลี้ยงปากท้องต้องได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ข้าวที่เคยปลูกทุกปีสำหรับใช้บริโภค

เส้นทางสู่ชุมชน

1997

สำรวจชุมชนเพื่อประเมินความต้องการและโอกาส ร่วมกับชุมชน กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาความอยู่ดีมีสุขของเด็ก ครอบครัว ชุมชน

1998 >

แก้ไขปัญหาพื้นฐานของเด็ก การเข้าถึงระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม สนับสนุนโอกาสการเรียนรู้และการศึกษาให้เด็ก พัฒนาความพร้อมของสถานศึกษา ส่งเสริมอาชีพและรายได้ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจครอบครัว

2014 >

การดำเนินงานเพื่อพัฒนาองค์กรชุมชน เครือข่ายภาคประชาชนให้เข้มแข็ง พัฒนาเศรษฐกิจครัวเรือน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็ก และพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กอย่างต่อเนื่อง

ตลอดปีถูกแทนที่ด้วย ‘ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์’ พี่เกษตรกรที่มีมูลค่าการส่งออกนับหมื่นล้าน แทบทุกครัวเรือนใน ต.ห้วยโรง ต.ไผ่โทน และ ต.บ้านเวียง ต่างดำรงชีพด้วยการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นการทำเกษตรเคมีเชิงเดี่ยว มีต้นทุนสูงทั้งเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย สารเคมี ยังไม่นับผลเสียที่เกิดสะสมกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อม แม้จะมีรายได้ที่แน่นอน แต่ราคาขายผลผลิตที่ต่ำจากตลาดทำให้แต่ละครอบครัวแค่พอมีรายได้เลี้ยงครอบครัว หรือแทบไม่พอเลี้ยงครอบครัวด้วยซ้ำ ผลที่เกิดขึ้นคือการเป็นหนี้ซ้ำซากและความยากจนของชุมชน

ความกดดันจากภาวะความเป็นอยู่ที่ยากลำบากส่งผลให้ครอบครัวไม่มีสุข เวลาในแต่ละวันถูกใช้ไปกับการพยายามทำงานเพื่อหารายได้ ละเลยการดูแลใส่ใจลูก หลาน และครอบครัว เด็กเล็กขาดการดูแลอย่างเหมาะสมเพื่อให้มีพัฒนาการตามวัย ขาดปัจจัยจำเป็นเพื่อการดำรงชีวิต เยาวชนเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หลายคนละทิ้งการเรียนและเลือกใช้ชีวิตตามคนรุ่นพ่อแม่ วนเวียนกับความยากจนซ้ำซาก

นับตั้งแต่ปี 1997 ถึงปัจจุบันนับเป็นเวลา 27 ปีแล้วที่ **มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย** ดำเนินงาน **โครงการพัฒนาชุมชนเป็นพื้นที่แบบพึ่งตนเองและยั่งยืน ห้วยโรง จ.แพร่** โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เด็ก ครอบครัว มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยมีเด็กเป็นหัวใจหลักในการดำเนินงาน มุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรชุมชน และภาคประชาชน ในการขับเคลื่อนงานพัฒนาเด็กร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างความอยู่ดีมีสุขของเด็กอย่างยั่งยืน

พึ่งพาตนเอง

20
24

พัฒนาศักยภาพครูเพื่อการเรียนรู้และการศึกษาที่มีคุณภาพของเด็ก สนับสนุนกระบวนการปกป้องคุ้มครองเด็กโดยชุมชนมีส่วนร่วม และสนับสนุนกิจกรรมของเด็กและเยาวชน

2018 >

2020 >

- สนับสนุนให้เด็ก ครอบครัว และชุมชนเกิดความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการสร้างความเปลี่ยนแปลง ผ่านกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพเยาวชน การเปิดพื้นที่การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย แก้ไขปัญหาสาธารณสุขโรค และน้ำดื่มของชุมชน โรงเรียน และการจัดตั้งเครือข่ายชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนบนแนวทางการพึ่งพาตนเอง

พัฒนาเด็ก เพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง

เด็ก เป็นหัวใจหลักในการดำเนินงานของมูลนิธิศุภนิมิตฯ การจะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเด็กเปราะบางยากไร้ไม่ใช่เรื่องง่าย มีองค์ประกอบสำคัญไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาที่ต่อเนื่องอย่างเพียงพอที่จะพัฒนาเด็กให้เติบโตเต็มตามศักยภาพของพวกเขา การหล่อหลอมทางความคิด ทั้งเด็ก ครอบครัว และชุมชน เพื่อส่งผลสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่จะนำสู่การเลือกก้าวเดินบนวิถีชีวิตแห่งการพึ่งพาตนเอง และปัจจัยสุดท้ายที่สำคัญที่สุดคือการสนับสนุนชุมชนให้หลอมรวมร่วมกันจนเกิดเป็นพลังที่เข้มแข็งสำหรับเป็นกลไกชุมชนที่พร้อมจะสร้างความอยู่ดีมีสุขของเด็ก และทุกคนในชุมชนได้ด้วยพลังของพวกเขาเอง

การอุปการะเด็กอย่างต่อเนื่องของ ‘ท่าน’ ช่วยให้มูลนิธิศุภนิมิตฯ สามารถกำหนดเป้าหมายพันธกิจในการพัฒนาความอยู่ดีมีสุขของเด็ก ครอบครัว และชุมชนได้ การอุปการะเด็กของท่านด้วยวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการมอบโอกาสและการพัฒนาเด็ก คือการสร้างชุมชนยากไร้ให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้ในทุกวันนี้

27 ปี ภายใต้การสนับสนุนอุปการะเด็กของ **'ท่าน'** ได้ก่อเกิดเป็นความเปลี่ยนแปลงของเด็ก ครอบครัว และชุมชน ที่ **ห้วยโรง จ.แพร่**

97%

เด็กได้รับโอกาสทางการศึกษาและได้เรียนต่อในระดับที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ

- + สนับสนุนปัจจัยจำเป็นด้านการศึกษา
- + สร้างความตระหนักแก่ผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้วยกิจกรรม 'ครอบครัวสุขสันต์ บ้านแห่งการเรียนรู้ การปกป้องคุ้มครองเด็ก'
- + สร้างความตระหนักแก่เด็กถึงความสำคัญของการศึกษาเรียนรู้ ในกิจกรรมค่ายการเรียนรู้ต่างๆ
- + สนับสนุนความพร้อมของสถานศึกษาให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก รวมถึงการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนด้วย

92%

เยาวชนมีทักษะอาชีพเบื้องต้น

- + ฝึกอบรมเยาวชนด้านทักษะอาชีพตามความสนใจ เช่น ทักษะการเกษตร
- + สนับสนุนความพร้อมสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพ

โรงเรียน 6 แห่ง และ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

- + สนับสนุนระบบน้ำดื่มและเครื่องกรองน้ำในโรงเรียน

76%

ครอบครัวเด็กในความอุปการะ มีอาชีพและรายได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้

- + การส่งเสริมแหล่งอาหารมั่นคงในครัวเรือน วัสดุอุปกรณ์ และทุนเริ่มต้น ตามแนวทางเกษตรปลอดภัย และเกษตรหมุนเวียนเพื่อพึ่งพาตนเอง
- + การอบรมส่งเสริมการวางแผนชีวิตครอบครัว

75%

ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างความเปลี่ยนแปลงชุมชน

- + ส่งเสริมการจัดตั้งคณะกรรมการศูนย์ชุมชน ตำบลคุ้มครองเด็ก และอบรมพัฒนาให้เป็นอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์โดยบูรณาการงานกับบ้านพักเด็ก และครอบครัว จ.แพร่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อความยั่งยืนในการปกป้องคุ้มครองเด็ก

เรื่องเล่าความสุขของ **'เด็กในความอุปการะ'** ในวันที่

เปลี่ยนความเปราะบางยากไร้ ของเด็กที่ห้วยโรง **เติมทุนทักษะอาชีพ**

หลายท่านอาจจะนึกถึงเพียงการสนับสนุนปัจจัยจำเป็นเพื่อการศึกษาของเด็ก แต่สำหรับเด็กเปราะบางยากไร้ สิ่งของหรือเงินทองไม่ใช่สิ่งจำเป็นที่สุดสำหรับชีวิตของพวกเขา หากแต่คือทักษะต่างๆ รวมถึงทักษะอาชีพที่เด็กและเยาวชนจะนำไปต่อยอดเป็นอาชีพสร้างรายได้เลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวต่อไปในอนาคต

“ผมขอขอบคุณผู้อุปการะมากครับ ที่ทำให้ผมได้เรียนรู้อาชีพต่างๆ วันนี้ผมได้เรียนรู้การทำไม้กวาดดอกหญ้า ที่นำวัชพืชท้องถิ่นมาต่อยอดด้วยภูมิปัญญาชุมชน สามารถนำไปใช้สร้างรายได้ครับ” **ด.ช.จิรพนธ์** ตัวแทนเด็กในความอุปการะที่ห้วยโรงกล่าว

“แขนด้วิชเป็นขนมที่ทำได้ง่ายและสามารถทำเป็นอาชีพได้ด้วยค่ะ สนุกและมีความสุขมากค่ะที่ได้รับโอกาสเข้าร่วมเรียนรู้ในครั้งนี้” น้องฟาง อายุ 18 ปี

กิจกรรมอบรมทักษะอาชีพพระยะสัน ซึ่งโครงการอุปการะเด็ก มูลนิธิศุภนิมิตา ได้ร่วมกับวิทยาลัยสารพัดช่าง จ.แพร่ จัดขึ้นคือส่วนหนึ่งของการเตรียมพร้อม

ให้เด็กและเยาวชนสำหรับการประกอบอาชีพ ทั้งเป็นอาชีพเสริมระหว่างเรียน เป็นประสบการณ์สำหรับตัดสินใจศึกษาต่อ และเพื่อเป็นทักษะติดตัวสำหรับใช้ทำมาหากินหากชีวิตสะดุดจนไม่สามารถศึกษาต่อได้

มากไปกว่านั้น เมื่อเด็กและเยาวชนได้รู้จักอาชีพที่หลากหลาย พวกเขาจะมีโอกาสเลือกทางเดินชีวิต ไม่ต้องติดอยู่กับการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ซึ่งทำลายทั้งสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และยิ่งทำก็ยิ่งจนเฉกเช่นชีวิตของรุ่นพ่อแม่ของพวกเขา

เรื่องเล่าความสุขของ **'เด็กในความอุปการะ'** ในวันนี้

การเรียนรู้เพื่อ**ความยั่งยืนด้านอาชีพ** ของ**เด็กและเยาวชน**

ที่โรงเรียนขยายโอกาสใน ต.ไผ่โทน เด็กนักเรียนหญิงและชายกำลังขะมักเขม้น
ขัดไม้สักที่นำมาประกอบเป็นฐานชุดดริปกาแพ (Dripper) ส่วนอีกมุมหนึ่งของ
โรงเรียน เด็กนักเรียนหลายคนกำลังช่วยกันดูแลเก็บผักไฮโดรโปนิิกส์

“เริ่มต้นจากงานพัฒนาทักษะอาชีพที่ได้รับการสนับสนุนจากโครงการอุปการะเด็ก มูลนิธิ
ศุภนิมิตฯ ทั้งสนับสนุนการอบรมพัฒนาคู่มือหลักสูตรอาชีพให้เด็ก รวมถึงอุปกรณ์ต่างๆ
ปัจจุบันที่โรงเรียนมีสอนทั้งเบเกอรี่ กาแฟและเครื่องดื่ม อาชีพเกษตรกรรม เราจะจัดตาม
ความสนใจของเด็ก เลือกอาชีพที่ตลาดต้องการ รั้งสิ่งแวดลอม เพิ่มมูลค่าสินค้าชุมชน
ที่สำคัญเด็กนักเรียนสามารถต่อยอดสร้างรายได้ได้จริง” **ครูกรรณิการ์ แสนทวีสุข** เล่า

เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์จริงทั้งการผลิต การขาย และการบริการ โรงเรียนจึง
ต่อยอดเปิด **ร้านไผ่โทน อาร์ต แอนด์ คอฟฟี่** จำหน่ายสินค้าฝีมือเด็กนักเรียนให้ชุมชน

“ที่ร้านไผ่โทน อาร์ต แอนด์ คอฟฟี่เรามีเมนูกาแฟดริปซึ่งเริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้น แต่เราทำให้
แตกต่างด้วยการใช้ฐานชุดดริปกาแพที่ทำจากไม้สักซึ่งประดิษฐ์ขึ้นเองด้วยฝีมือนักเรียน
เราใช้แค่เศษไม้สัก ใช้ไม้มาจักสาน ฝึก สอน ให้เด็กๆ สามารถทำได้เอง ผลตอบรับจาก
ลูกค้าดี จนตอนนี้เป็นอีกหนึ่งสินค้าฝีมือนักเรียนที่ขายดีไปแล้วค่ะ”

แปลงผักไฮโดรโปนิิกส์คืออีกจุดเรียนรู้ด้านอาชีพที่โรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากโครงการ
อุปการะเด็ก มูลนิธิศุภนิมิตฯ “เด็กนักเรียนของเราเป็นลูกหลานเกษตรกรรยากจน ไม่มีที่ดิน
การปลูกผักไฮโดรโปนิิกส์ใช้พื้นที่ไม่มาก มีโอกาสด้านการตลาด มีความต้องการซื้อจาก
คนที่สนใจดูแลสุขภาพมากขึ้น จำหน่ายได้ราคาดีเราอยากให้เด็กนักเรียนรู้จักการทำเกษตร
ที่ปลอดภัย มีเด็กหลายคนนำไปทำเองที่บ้านด้วยค่ะ” **ครูกรรณิการ์ อธิบาย**

ฐานการเรียนรู้การพัฒนาทักษะอาชีพได้ถูกติดตั้งเรียบร้อยแล้วที่ห้วยโรง...

เรื่องเล่าความสุขของ ‘เด็กในความอุปการะ’ ในวันนี้

เด็ก ครอบครั้ว ชุมชน เข้มแข็ง พร้อมพึ่งพาตนเอง

“หนูได้เป็นเด็กในความอุปการะตั้งแต่ชั้นประถม ตอนนี้หนูเรียนอยู่ชั้นมัธยม 5 แล้วคะ นอกจากปัจจัยการศึกษาแล้ว หนูได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้ไปค่ายทักษะชีวิตเยาวชน ค่ายอบรมปลูกพลังฝัน กล้าค้นพบ อบรมการเขียนโครงการที่ริเริ่มโดยเยาวชน ทำให้หนูชอบการทำกิจกรรมทั้งในโรงเรียนและชุมชน ตอนนี้หนูได้เป็นคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนของ อ.ร้องกวาง และของจังหวัดแพร่คะ” **น.ส.โชติกา** หรือ **น้องตุน** อายุ 16 ปี ผู้นำเยาวชนศุภนิมิตฯ ห้วยโรง

โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เปลี่ยนชีวิตวัยรุ่นของ **น้องตุน** เพื่อนเด็กในโครงการอุปการะเด็ก และเยาวชนอื่นๆ ในโรงเรียนและชุมชน ทำให้พวกเขาได้รับการพัฒนาศักยภาพต่างๆ

“หนูและเพื่อนๆ คิดโครงการที่ริเริ่มโดยเยาวชน แก้ปัญหาผักตบชวาเน่าเหม็นในโรงเรียนที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม เราจะเริ่มจากการจัดกิจกรรมสร้างความตระหนักเรื่องสิ่งแวดล้อม การกำจัดผักตบชวาต่อยอดด้วยการอบรมทักษะอาชีพ การแปรรูปผักตบชวาเป็นเครื่องจักสานต่างๆ ซึ่งจะเกิดประโยชน์

สร้างรายได้และอาชีพด้วยคะ ขอขอบคุณผู้อุปการะมากคะที่ช่วยเหลือ และทำให้หนูได้รับโอกาสพัฒนาต่างๆ ตลอดหลายปีคะ”

ศักยภาพที่ได้รับการบ่มเพาะจะนำพาเด็กและเยาวชนให้เติบโตและเป็นพลังสำคัญในการสร้างชุมชนที่เข้มแข็งและดีกว่าในวันข้างหน้า

เรื่องเล่าความสุขของ ‘เด็กในความอุปการะ’ ในวันที่

“ลูกสาวเป็นเด็กในความอุปการะค่ะ ตอนนี้อยู่กำลังเรียนอยู่ปริญญาตรีปีที่ 3 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ไม่เพียงโอกาสที่ลูกได้รับเท่านั้น แม่ก็ได้รับด้วย เมื่อก่อนแม่ปลูกข้าวโพดรายได้ไม่พอ จนแม่ได้รับส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ ทำให้แม่มีรายได้เสริม และทำมาจนปัจจุบัน ชอบคุณผู้อุปการะของลูกมากค่ะ” นางปานชีวา วีระกุล ผู้ปกครองเด็กในความอุปการะ

โอกาสที่ได้รับมาทำให้ นางปานชีวา คิดตอบแทนคืน “แม่ร่วมเป็นอาสาสมัครศุภนิมิตา ช่วยดูแลติดตามความเป็นอยู่เด็กๆ ประสานงานเอกสาร แจ้งกิจกรรมอบรมทั้งของเด็กผู้ปกครอง แจ้งเหตุฉุกเฉิน ได้ดูแลเด็กในชุมชนของเรา เป็นความสุข เป็นความภูมิใจ แม่จะทำต่อไป จะร่วมกับผู้นำชุมชนทำหน้าที่แบบนี้ต่อไปเพื่อดูแลเด็ก ดูแลชุมชนค่ะ”

น.ส.นฤมล อินกรรไกร หรือ แอ้ว และ น.ส.วาสนา ใจธิ หรือ ฝน อดีตเด็กในความอุปการะ โอกาสที่ผู้อุปการะมอบให้พวกเธอได้บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์เกษตรกรรุ่นใหม่ที่เน้นการทำการเกษตรปลอดภัย ภายใต้ชื่อว่า ‘ละอ่อนบ้านไร่’ ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ข้าวดอยกระเจียบ และผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยอื่นๆ

“โครงการอุปการะเด็ก มูลนิธิศุภนิมิตา

พาไปดูงานการแปรรูปผลผลิตการเกษตร หลายที่ หลายครั้ง เกิดแรงบันดาลใจเลยลองกลับมาทำ เริ่มจากปลูกกระเจียบแดง เอามาตากแห้งขาย และทำน้ำกระเจียบ มีสิ่งซื้อจากกรุงเทพฯ เข้ามามาก และตอนนี้ขยายต่อทำแยมกระเจียบด้วยค่ะ” ฝน เล่า

“ส่วนข้าวดอยเกิดจากที่หมู่บ้านเราหันไปปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ทั้งหมด เราอยากมีแหล่งอาหารเอง เราได้กิน ได้แบ่งปันให้คนอื่น และยังขายสร้างรายได้ด้วย” แอ้ว กล่าว

วันนี้พวกเธอในนาม ‘ละอ่อนบ้านไร่’ กำลังส่งต่อวิถีเกษตรปลอดภัย พร้อมสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านในชุมชน “เราเคยเป็นผู้รับ เราอยากคืนกลับให้สังคม ให้คนในชุมชนได้รับแต่สิ่งดีๆ ค่ะ” น้ำเสียงหนักแน่นจาก แอ้วและฝน

นายสยามมนต์ ลั่นมา

อดีตเด็กในความอุปการะ
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งพยาบาล
วิชาชีพ โรงพยาบาลสูงเม่น
จ.แพร่

น.ส.ปาริฉัตร หางศร

อดีตเด็กในความอุปการะ
ปัจจุบันรับราชการครู โรงเรียน
บ้านแม่ระมาดน้อย จ.ตาก

น.ส.สุรีย์ กันจันะ

อดีตเด็กในความอุปการะ ปัจจุบัน
เป็นเจ้าหน้าที่ โรงพยาบาล
ส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยโรง

ชีวิตที่ เปลี่ยนแปลง ของเด็ก ในความอุปการะ

สิบโทภาณุพงศ์ ศีลธรรม

อดีตเด็กในความอุปการะ ปัจจุบันเป็น
ทหาร สังกัดกองพันทหารปืนใหญ่ที่ 9 กรม
ทหารปืนใหญ่ที่ 9 ค่ายสุรสีห์ จ.กาญจนบุรี

น.ส.จุฑามาศ สมพันธ์

อดีตเด็กในความอุปการะ ปัจจุบัน
เป็นครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้าน กม.35
จ.เพชรบูรณ์

ความเพียรพยายาม และโอกาสจากท่าน เปลี่ยนเด็กเปราะบางยากไร้ สู่นายแพทย์ในวันนี้

“ปัจจุบันผมเป็นแพทย์อยู่ที่โรงพยาบาลศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย ตำแหน่งอาจารย์ผู้ช่วย สังกัดสำนักวิชาแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงครับ และกำลังเตรียมตัวไปศึกษาต่อทุนของมหาวิทยาลัยในสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน” หมออาร์ม-นพ.กิตติศักดิ์ ประดิษฐ์ เล่าชีวิตการทำงาน

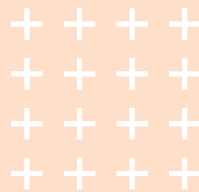
หมออาร์ม เติบโตมาในครอบครัวเกษตรกร เพราะไม่มีที่ดินของตนเอง ผลผลิตที่แลกเปลี่ยนการทำงานหนักจะถูกแบ่งไปเป็นค่าเช่าที่ดิน บางปีแทบไม่เหลือเป็นรายได้

ภาระของพ่อแม่ของเขาได้รับการแบ่งเบาลงด้วยน้ำใจเมตตาที่มอบจากผู้อุปการะ “ผมได้รับความช่วยเหลือจากผู้อุปการะตั้งแต่เรียนอนุบาลครับ ได้อุปกรณ์การเรียน เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้เรียนรู้และพัฒนาทั้งความรู้และทักษะชีวิตครับ พ่อแม่ผมได้รับส่งเสริมเรื่องการทำเกษตรปลอดภัยด้วยครับ” หมออาร์ม กล่าวถึงความช่วยเหลือที่เขาได้รับ

นอกเหนือจากการอุปการะเด็กของ ‘ท่าน’ ที่สร้างโอกาสให้กับ หมออาร์ม ตั้งแต่เด็กแล้ว ผู้บริจาคตที่ได้มอบทุน โครงการส่งน้องจบ ป.ตรี ตลอด 6 ปีในการศึกษาคณะ แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง คืออีกการมอบโอกาสที่สำคัญทำให้การเรียนหมอที่มีค่าใช้จ่ายสูงมากสามารถเป็นไปได้ดังที่หมออาร์มตั้งความหวังเอาไว้

“ผมจะเป็นหมอที่ดี รักษาคนเจ็บป่วย ผมจะใช้ความรู้ที่ผมได้รับจากโอกาสที่ผู้อุปการะมอบให้ช่วยเหลือคนยากไร้อื่นๆ ผมอยากให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีกว่านี้ด้วยครับ พ่อแม่ลำบากมามากเพื่อให้ผมได้เรียน” หมออาร์ม ให้คำมั่น

ขอขอบคุณ ท่านผู้อุปการะและผู้สนับสนุนทุกท่าน

ที่ร่วมกันเปลี่ยนชีวิตของเด็กและครอบครัวสู่ความสุข
และเปลี่ยนชุมชนสู่การพึ่งพาตนเองใน

โครงการพัฒนาชุมชนเป็นพื้นที่แบบพึ่งตนเองและยั่งยืน

ช่วยโรง แพร่

มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

ศูนย์ฝึกอบรมมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

809 ซอยศุภนิมิต ถนนประชาอุทิศ แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

โทร 02 022 9200 ถึง 2 | โทรสาร 02 022 9203 | E-mail: info@worldvision.or.th

 www.worldvision.or.th @worldvision-thai worldvisionthailand